

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/8/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7919202294
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kolesár
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7919202294.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Kolesára a sudkýň JUDr. Aleny Mazúrovej a JUDr. Sandry Veľkej v spore žalobcu: Z. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. L. XXX/X, Č. P. X., zastúpený doc. JUDr. Ing. Petrom Grendelom, PhD., advokátom, so sídlom Trieda SNP 42, Košice, proti žalovanému: Generali Poist'ovňa, a.s., so sídlom Lamačská cesta 3/A, Bratislava, IČO: 35 709 332, zastúpený SD LEGAL, s.r.o., so sídlom Žriedlova 3, Košice, o zaplatenie 1.915,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trebišov z 30. októbra 2020, č. k. 4C/40/2019-231

rozhodol:

Mení rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi 100 % trov konania pred súdom prvej inštancie.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi 100 % trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trebišov (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 638,40 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne od 16.5.2019 do zaplatenia (I), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (II) a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 33,32 % (III).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 1.915,- Eur s príslušenstvom (úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne od 16.5.2019 do zaplatenia) zo zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla Škoda Superb, EČ: X., ktorá spadala do rozsahu poistného krytia podľa poistnej zmluvy uzavretej žalovaným v hmotnoprávnom postavení poisťovateľa, voči ktorému z tohto titulu vznikol žalobcovi priamy nárok v zmysle ust. § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí vyšiel zo spôsobu ohodnotenia prežitej bolesti ustanoveným znalcom, ktorý naproti žalobcom uplatnenému nároku, vychádzajúcemu z ohodnotenia bolestného v rozsahu 540 bodov, stanovil bolestné (len) v rozsahu 470 bodov. Nad rámec takto stanoveného bolestného (70 bodov) súd prvej inštancie sporné odškodnenie (uplatnené celkovo za 105 bodov) žalobcovi nepriznal a vyhovel žalobe len v rozsahu odškodnenia zodpovedajúceho 35 bodom. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol s použitím § 255 ods. 2 C.s.p. podľa pomeru úspechu v spore. Vyšiel pritom z úvahy, že vzhľadom na to, že v konaní mal žalobca čiastočný úspech v rozsahu 33,34 % a žalovaný v rozsahu 66,66 %, patrí žalovanému ako procesne úspešnejšej strane nárok na náhradu trov konania v rozsahu 33,32%.

3. Len proti výroku rozsudku o trovách konania podal žalobca odvolanie, v ktorom polemizoval so záverom súdu prvej inštancie, že v okolnostiach prípadu je namieste rozhodnúť o trovách konania podľa zásady procesného úspechu. Vo svojej odvolacej argumentácii žalobca poukázal na skutočnosť, že pri uplatnení nároku na odškodnenie bolesti je výška plnenia závislá od lekárskeho, resp. znaleckého posudku. Z toho vyvodil záver, že je spravodlivé, aby súdom priznaná výška (nie žalobcom uplatnená)

bola braná za základ výpočtu trov konania, lebo až vtedy je známa hodnota sporu. Akcentoval, že v danom prípade nie je procesne neúspešný, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku a nemožno ho ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu, alebo znaleckej činnosti. Dôvodil, že priznanie plnej náhrady trov konania z priznanej sumy je zdôvodniteľné cez interpretáciu pojmu úspech vo veci (255 C.s.p.), keďže ten sa skúma čo do právneho základu, nie čo do priznanej výšky. Žalobca svojimi odvolacími námietkami proti spôsobu právneho posúdenia skutočností, majúcich význam pre rozhodnutie o trovách konania uplatnil odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že v zmysle ust. § 380 ods. 2 C.s.p. na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, musí prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené. Naproti tomu, vo vzťahu k ostatným odvolacím dôvodom, je odvolací súd podľa ust. § 380 ods. 1 C.s.p. viazaný ich vymedzením v odvolaní, a preto na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s ust. § 365 C.s.p. dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodnutí o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil (por. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 1269s).

4. Žalovaný sa vo vyjadrení k odvolaniu vo všeobecnosti stotožnil so spôsobom usporiadania práva strán na náhradu trov konania súdom prvej inštancie

5. Žalobca v odvolacej replike a žalovaný v odvolacej duplike už len zopakovali svoje argumenty prednesené v odvolacom konaní.

6. Rozsudok vo vyhovujúcom výroku (I) a v zamietavom výroku (II) nebol odvolaním napadnutý; v týchto častiach rozsudok nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 3 CSP), a preto v nich nebol v odvolacom konaní preskúmaný.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 C.s.p.), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario C.s.p., v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 C.s.p., z hľadiska odvolaním uplatneného odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 C.s.p. a dospel k záveru, že je (odvolanie) dôvodné.

8. Žalobca svojimi odvolacími námietkami v intenciách odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. nastolil predmetom odvolacieho prieskumu správnosť rozhodnutia o trovách konania podľa zásady úspechu v spore za situácie, keď rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku. Odvolací súd na úvod poukazuje na to, že pre takéto usporiadanie v rekodifikovanom procesnom poriadku neexistuje výslovná úprava. Pritom ale predchádzajúci procesný predpis (zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok) vo svojom ust. § 142 ods. 3 stanovoval, že ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu mala strana nárok na plnú náhradu trov konania aj pokiaľ bola v spore čiastočne neúspešná. To na prvý pohľad evokuje predstavu, že od tohto usporiadania zákonodarca cielene ustúpil. Touto mylnou predstavou bol evidentne ovládaný pri formovaní napadnutého rozhodnutia i súd prvej inštancie. Neuvedomil si však pritom (prípadne nepostrehol), že v právnej teórii a už aj v právnej praxi sa takéto nazeranie na zmenu procesnej úpravy neujalo na podklade názoru, že nová procesná úprava predstavuje len iný spôsob legislatívneho vyjadrenia inak rovnakého normatívneho usporiadania. Tento názor je vystavaný na premise, že pokiaľ výška plnenia závisí na úvahe súdu alebo na znaleckom posudku, strany nevedia výsledok sporu ovplyvniť, a preto prípadné nevyhovenie žalobe v celom jej rozsahu nemožno považovať za čiastočný neúspech (por. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 1540s, str. 926). Výstižný záver v tejto otázke formuloval napríklad tiež Ústavný súd SR v náleze sp. zn. II. ÚS 399/2019 z 15. apríla 2020, v zmysle ktorého „...ani nová práva úprava nevyklučuje osobitný režim posudzovania úspechu v konaní a nárokov na náhradu trov v prípadoch, keď výška plnenia závisela od znaleckého posudku alebo úvahy súdu, a to z hľadiska výsledku v zásade zhodne, ako podľa doterajšej úpravy“.

9. Premietnutím týchto východísk na prejednávaný prípad odvolací súd uzavrel, že pokiaľ bola výška odškodnenia za pretrpenú bolesť v konečnom dôsledku závislá od stanovenia bodového ohodnotenia znalcom, nepriznanie náhrady škody na zdraví v celej uplatnenej výške nepredstavuje čiastočný

procesný neúspech žalobcu, a preto je namieste v rozhodnutí o trovách konania aplikovať ust. § 255 ods. 1 C.s.p., v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, s tým, že pri vyčíslení výšky náhrady je potrebné za hodnotu sporu považovať výšku priznaného plnenia.

10. Z týchto dôvodov, nakoľko procesné podmienky konania boli v tomto prípade splnené, nesprávnosť napadnutého rozhodnutia spočívala vo svojej podstate len na právnej vade a pre jej korekciu existoval dostatočný skutkový podklad, odvolací súd pristúpil v súlade s ust. § 388 C.s.p. k zmene vecne nesprávneho rozhodnutia o trovách konania pred súdom prvej inštancie spôsobom, vyplývajúcim z výrokovej časti tohto uznesenia.

11. Podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p., ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

12. Podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

13. V odvolacom konaní procesné plne úspešnému žalobcovi odvolací súd s použitím citovaného ust. § 255 ods. 1 C.s.p. priznal proti žalovanému nárok na náhradu 100% trov odvolacieho konania.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí z dôvodov uvedených v ust. § 420 a nasl. CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch uvedených v § 429 ods. 2 CSP.